

Cuprins

Introducere	9
PARTEA ÎNTÂI. Credem în Bob – lecții despre prietenie	15
PARTEA A DOUA. O viață de Bob – de astă avem nevoie ca să fim fericiți.....	41
PARTEA A TREIA. În pielea lui Bob – cum să trăiești viața la maximum	63
PARTEA A PATRA. Bob față în față cu lumea – cum să supraviețuim greutăților vietii.....	89
PARTEA A CINCEA. Bob cel Zen – Cum să fim buni cu noi însine	113
PARTEA A ȘASEA. Universitatea Bob – lecții pentru viața de zi cu zi	141
Multumiri	173

Colecția JUNIOR este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

James Bowen, *The Little Book of Bob*

Copyright © James and Bob Ltd and Connected Content Ltd, 2018
All rights reserved

© 2019 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Clint Images; Flourishes © aleksandarvelasevic/Getty Images
Illustrație de interior © Dan Williams

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, Bdul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A,
sc. 1, et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

BOWEN, JAMES

Cărticica lui Bob, un motan cu școala vieții / James Bowen; trad. din lb. engleză de Ioana Georgescu. – Iași: Polirom, 2019

ISBN print: 978-973-46-7719-1

ISBN ePub: 978-973-46-7732-0

ISBN PDF: 978-973-46-7733-7

I. Georgescu, Ioana (trad.)

821.111

Printed in ROMANIA

Cărticica lui

Bob

Un motan cu școala vietii

JAMES BOWEN

Traducere din limba engleză
de Ioana Georgescu



POLIROM
2019



Deschide ochii

Pe vremea când trăia pe stradă, lui Bob nu-i plăcea nimic mai mult decât să stea cu mine pe trotuar într-o zi cu soare și să se uite la oamenii care-și vedea de treburi, grăbiți. Măsura totul cu privirea. În felul său relaxat, desigur.

Uneori părea să țină ochii închiși, dar nu-i scăpa nimic. Putea să fie vorba de o pasăre care căuta de mâncare într-un tomberon din apropiere, un artist stradal care se pregătea pentru spectacol sau un trecător îmbrăcat interesant. El ridică în tacere capul și se concentra. Apoi privea sau asculta; fascinat, absorbea totul. Parcă știa că are ceva de câștigat de pe urma acelei experiențe. Ceva nou, instructiv sau distractiv de văzut.

Noi ne mișcăm de colo-colo cu ochii deschiși, însă de multe ori am putea la fel de

bine să-i ținem închiși. Suntem prea ocupați, prea cufundați în viața noastră de zi cu zi ca să vedem ce e în fața ochilor.

Drept urmare, avem multe de pierdut.



Minunile sunt peste tot în jurul nostru

Bob are un efect uimitor asupra oamenilor. Bărbați și femei deopotrivă au fost mișcați până la lacrimi când au dat cu ochii de el, tolănit pe trotuar. Parcă descopereau o comoară ascunsă sau o rudă de mult pierdută. Se așezau să-l mângâie timp de câteva minute și se transformau. Și, de multe ori, nici măcar nu erau mari iubitori de pisici.

Asta m-a făcut să-mi pun întrebări despre felul în care privim lumea. Când oamenii își caută inspirația, au tendința de a privi în sus.

Către cer. Către rai. E ceva natural. Mereu nis-a spus că de acolo vine miracolul vieții. Țintiți către astre, ni se zice. Niciodată către șanțuri.

Cu toate astea, mie, unuia, mi s-a părut că atunci când ne căutăm inspirația în locuri neasteptate, imaginația noastră, mintea noastră se poate deschide mult mai mult.

Chiar și acolo se află frumusețe, minuni, dacă facem efortul de-a le vedea.



Dacă prinzi o ocazie, profită de ea

La fel ca toate pisicile din lume, Bob e un oportunist. Profită de orice ocazie i s-ar ivi.

Poate să fie vorba de a primi o gustare sau orice altă bunătate. Poate să fie o invitație la gădilat pe burtă sau la explorat tufișurile din parc în timpul unei plimbări. Orice-ar fi,

atitudinea lui e una singură – dacă am ocazia, profit de ea.

În astfel de situații, nu stă prea mult pe gânduri. Nu analizează îndelung aspectele pro și contra. Vede ușa deschisă și ieșe degrabă. Sunt momente în viață când am face și noi bine să-i urmăm exemplul.

Dacă ţi se ivește șansa, profită de ea.



Nu băga în seamă lucrurile mărunte

Există o carte renumită, *Don't Sweat the Small Stuff*. Cel mai important mesaj e foarte simplu: nu te cramponă de micile neplăceri sau eșecuri în viață. Uită de ele. Așază-le unde le e locul. Nu le transformă în ceva important, care te va stresa și te va face nefericit.

Bob pare să acționeze din instinct în concordanță cu filosofia aceasta.

Rareori are vreun conflict cu altă pisică sau cu vreun câine, de exemplu, dar, chiar dacă se iscă unul, el nu-i dă voie să-l supere. Odată ce s-a încheiat confruntarea, de cele mai multe ori nu face altceva decât să plece de acolo. Indiferent cum se termină.

Nouă, oamenilor, nu ne este ușor să procedăm aşa. Noi avem tendința de-a căuta răzbunarea sau pedeapsa. Noi fierbem din pricina celor mai mărunte lucruri, le luăm personal. N-am de unde să știu exact ce se întâmplă în mintea lui Bob, dar el pare să lase, pur și simplu, lucrurile să curgă. Parcă ar ști că furia și răzbunarea sunt o pierdere de timp. Am o bănuială destul de serioasă că acesta e unul dintre motivele pentru care pare să ducă o existență atât de mulțumitoare.



Fii recunoscător

La fel ca toate pisicile, Bob pare să trăiască în prezent. Cine știe dacă se gândește vreodată la trecut sau la viitor? E cât se poate de clar că, în viața lui de zi cu zi, cele mai importante sunt noțiunile de „aici“ și „acum“.

Dacă vrea să tragă un pui de somn, nu contează dacă e pe podeaua rece sau pe o canapea comodă. Pentru el, nu e nici o diferență. Se face covrig și adoarme, fără să dea vreo atenție la ce e în jur.

La fel se întâmplă și când e timpul să mănânce. Nu contează dacă are în castron o mâncare de cronțănele sau o grămadă de ton delicios, el le înfulează pe amândouă la fel. Atitudinea pe care o adoptă e: asta e mâncarea mea. O să mănânc ce mi se dă.

Mereu l-am privit și m-am întrebat dacă nu cumva noi toți avem de învățat o lecție de la